No. 126. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 17 October.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is f 2,25, en franco per post f 2,50. De Advertentien behoren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van twee regels, is f 1,50, en voor iederen regel daarboven 20 ct., behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

WELKOM!

Welkom, edele Vorst, welkom op den troon Uws. Welkom Gij, die met het vaderland als zijn beschenden, weldoenden engel beschouwd! Dat de zegen van den Albestuurder op den Schepter ruste, dien in het bewustzijn Uwer welwillendheid tot leiding der rampen, die zoo onverdiend op een geduw en dankbaar volk drukken, heft aanvaard! werkkring is schoon, Uwe taak verheven! Ondanken, die zoo dikwerf bij Uwen Doorluchtige stam one toevlugt in den nood, bij vreemde onderdrukers vonden; die altijd goed en bloed veil hadden, r het gemeenschappelijk vaderland, en de verdeers hunner belangen, de voorstanders hunner regten onverbreekbare trouw en innige gehechtheid in - en tegenspoed ter zijde stonden; onderdanen, e liefde, Uwe zorgen waardig; die, bedaard in spoed, kalm en lijdzaam onder het leed, zich er *nuttig* (ten *geduchte* willen maken, te beschermen, te verdedigen, regt te laten wedervaren, hunne den te heelen, hunne lasten te verminderen, en der uitzigten voor hen te openen; o! zulk eend is nameloos schoon, is voor een regtschapen voor eene grootmoedige ziel, als de Uwe, bewaard. orsten zijn slechts menschen; maar wanneer de baarheid des volks, als het schitterendst juweel, in ne rijkskroon blinkt; wanneer de burger zijne kinen op den troon kan wijzen, van waar niets dan nardigheid en weldadigheid uitgaat; wanneer de eurenswaardige verschijnselen van *geld-belang* en *illevoorregten*, waaruit zoovele ondragelijke aangen voortvloeijen, en die vaak de hoogere zielsten van *min bevoorregten* maar *meer nuttigen*, ut ter neder drukken, — voor het algemeen belang het welzijn des vaderlands, tot zijde zullen worden eld, wanneer eene hoogmoedige kaste aan hare eloze zucht naar aanzien, rijkdom en titelen geene gelen meer kan geven, noch de verheffing door waarde en bekwaamheid zullen kunnen verlamwanneer geen meerdere voorrang dan die van geest, van verstandelijke en zedelijke verhevenheid vare verdiensten zal gelden; wanneer de eeuwige van alle stervelingen, binnen den kring der ijkheid besloten, algemeen erkend en heilig geen zullen worden; wanneer zoo velen die *dienen* r te *verdienen*, de bron van hunnen rijkdom en en, de stroomen van aanzienlijke inkomsten slechts ne geringe, maar in verhouding hunner wezenlijke ften en verdiensten, genoegzaam bevochtigende zullen verandered zien. Wanneer er aldus in land slechts één hart zal bestaan, om den geen Vorst, hoog te schatten, één mond om Hem gemen, één stem om Hem *den weldoener des lands* te noemen, dan kan Hij de schitterende kwelling, de vergulde onrust, die men *kroon*, op den avond van zijn leven, met het verende bewustzijn, op zijne sponde nederleggen: *zegen van een dankbaar volk is mijn loon.*"

lkom dan, Koning Willem II! Als held is de g en bewondering der veldheeren Uw deel; als ardig Vorst, als beschermer, als weldoener eener we natie, moge eenmaal de erkentenis U den sten krans vlechten, die ook *dan* niet verwelkt, er het Vorstelijke purper in Uw oog niet meer linken.

Ministeriële Verantwoordelijkheid.

gevolge van een besluit van Koning Willem II thans in uitvoering gekomen de nieuwe bepaling op het stuk der *Ministeriële verantwoordelijkheid* onlangs in de grondwet opgenomen. De Ministers zullen voortaan de koninklijke besluiten onderteekenen, ieder voor zooveel zijn Departement betreft.

nog altijd de hoop der natie niet schijnt te verwezenlijkt, dat eenige mannen, welke haar nen en hare sympathien bezitten, in het bestuur treden; daar de oude Ministers aan eene wijze van werken en handelen zijn gewoon geworden, welke gegronde vrees oplevert, dat zij niet op eenmaal zal kunnen worden afgelegd en veranderd, schijnt de vraag van wezenlijk gewigt te zijn: *naar welke regelen zal de Hooge Raad handelen, wanneer er eene overtredingen plaats grypen, zoolang nog geene nieuwe wet dit onderwerp in de byzonderheden heeft geregeld?*

Men zal denkelijk antwoorden: naar de regelen bij de artikelen 114 en volgende van het nog vigerende *code Pénal* vastgesteld.

Wij moeten echter doen opmerken, dat deze artikelen zeer onvolledig zijn, en de overtredingen in veel te algemeene bewoordingen omschrijven, om er het bij de grondwet beoogde effect van te kunnen erlangen, en om niet in de toepassing vele moeijelijkheden te ondervinden; behalven ook, dat in vele gevallen de enkele verpligting, volgens art. 115, om de begane daad te herstellen, als geene aan de overtreding geevenredigde straf zou te beschouwen zijn om niet te zeggen, dat menige daad kan begaan worden, *welke voor geen herstel vatbaar is*; terwijl voor de Ministers de zekerheid, dat zij, in het ergste geval, slechts tot herstel hunner onwettige daden zouden kunnen geroepen worden, ook als weinig geschikt te beschouwen schijnt, om hen van dergelijke daden terug te schrikken.

Wij willen hier slechts eene enkele vraag doen, waardoor zoo wij meenen, de onvolledigheid der evengenoemde bepalingen van het strafwetboek in onzen toestand moet in het oog vallen, als:

Hoedanig zal de daad van eenen Minister beschouwd worden, welke *vroegere* besluiten, hetzij van den Koning, hetzij van eenen Minister, in wezen laat, welke gebleken zijn van de grondwet of de wetten af te wijken of daarmede in strijd te zijn?

Zulk een Minister behoeft hiertoe geene nieuwe voorschriften te geven; hij behoeft slechts *te laten bestaan wat bestaat*, om bij voortduring in Nederland, in meer dan een opzigt, te zien handelen in strijd met de grondwet of de bestaande wetten.

Zou dit strafbaar zijn, of *niet* strafbaar?

Volgens het strafwetboek moeten er *daden gepleegd* zijn, moet er geweigerd zijn, die gepleegde daden te herstellen, om strafbaar te kunnen zijn.

Een Minister dus, die niet zelf onwettige daden pleegt, maar alleen vroeger gepleegde laat voortduren, valt niet in de termen van het strafwetboek. Hij *handelt* niet; hij pleegt geene *daad*, noch *werkt* tot de uitvoering *mede*: hij laat zijne minderen stilzwijgend uitvoeren en toepassen, wat door zijne voorgangers was vastgesteld, en houdt zich daarbij geheel *lydelyk*. Zijn contreseing kan hem niet worden voorgehouden, en hij zal er steeds eene uitvlugt in kunnen vinden, dat hij slechts voor zijne *eigene* daden verantwoordelijk is; en niet geroepen noch gehouden is, om het *door anderen* gepleegde kwaad te herstellen. Zelfs art. 75 der gewijzigde grondwet komt hem hierin te hulp: Ook daar wordt van *daden* gesproken, » door » de Ministers als zoodanig *verrigt*, of tot welker » daarstelling of uitvoering zij zullen hebben *mede-* » *gewerkt*, waardoor de grondwet of de wetten mog- » ten geschonden of niet opgevolgd zijn."

Eene uitlegging dus van dit artikel, bij eene wet, welke inhield, dat ook als *medewerking tot de uitvoering eener daad* zal beschouwd worden, NET VERZUIM, *om de gevolgen eener zoodanige daad, onverschillig door wie gepleegd*, te doen ophouden, wanneer door deze de grondwet of de wetten mogten geschonden of niet opgevolgd zijn; in het geval namelijk, dat er bewijs bestaat, dat die daad en derzelver gevolgen aan den betrokken Minister bekend moesten zijn: — zulk eene uitlegging, zeggen wij, beschouwen wij als onmisbaar, om niet nog voortdurend klagten te laten bestaan over afwijkingen der grondwet en der wetten. Ook het verzuim *van het uitvoeren der grondwet en der wetten* kan geene *daad*, geene *medewerking* genoemd worden in den eigenken zin; er is *niets* VERRIGT, er is niet GEHANDELD. Ook hierin derhalve diende hoogst noodzakelijk bij de wet te worden voorzien.

Verder de straf van *uitbanning* kan voor velo overtredingen *te zwaar*; voor anderen veel *te ligt* zijn; en nogtans zou de hooge raad, volgens het strafwetboek geene andere kunnen toepassen dan deze. Ook hierin derhalve moet de wet voorzien.

Wijders de beteekenis der benaming: *hoofden van ministeriële departementen* vereischt eene duidelijke omschrijving. Wij hebben *Directeuren*, *Inspecteuren*, *Administrateuren* enz. welke *algemeene* voorschriften, verordeningen, uitleggingen enz. uitvaardigen. Wij hebben *Gouverneurs-Generaal* der overzeesche bezittingen, welker beheer van vrij wat meer gewigt kan zijn, dan dat van menig ministeriëel departement. Moeten deze ambtenaren *niet* verantwoordelijk zijn voor hunne handelingen?

Een ambtenaar, die *algemeene*, voor een geheel rijk of kolonie verbindende voorschriften geven kan, welke derhalve van de gewigtigste gevolgen voor het *algemeene* belang zijn kunnen, moeten deze als hoogste straf, voor door hen begane onwettige daden, volgens art. 114 van het code pénal, slechts de ontzetting hunner burgerschapsregten te vreezen hebben?

Een van beiden, *of* men ontneme aan zulke ambtenaren de bevoegdheid tot het geven van algemeen verbindende voorschriften, *of* men stelle hen, ten aanzien der verantwoordelijkheid, met de ministers gelijk.

Eindelijk, het is volstrekt noodzakelijk, dat er nader bepaald worde, wat bij art. 109 der wet op de regterlijke organisatie bedoeld wordt door de woorden: » *belanghebbende party, of op eenige andere vol-* » *doende wyze kennis draagt*;" dat er worde uitgemaakt, in hoever de Tweede Kamer der Staten-Generaal als *belanghebbende party* zal kunnen beschouwd worden, wanneer de regten of vrijheden der natie, of van een ligchaam of individu, door eenig hoofdambtenaar mogten zijn verkort of gekrenkt; en wanneer de Procureur-Generaal mogt verzuimen zijnen pligt te doen.

En wij vragen eens, zal de Procureur-Generaal hiertoe niet ligt vervallen, wanneer hij aandachtig leest art. 121 het code pénal, hetwelk hem met ontzetting van zijne burgerschapsregten bedreigt, wanneer hij eenen maatregel neemt, tot vervolging of beschuldiging van eenen minister, *zonder daartoe gemagtigd te zyn, als by de staatsregeling is voorgeschreven*, welke staatsregeling (ook na de wijziging) hem Procureur-Generaal nu geene magtiging verleent, maar alleen zegt, dat de hooge raad over de overtredingen der ministers oordeelt volgens de wet.

En de wet, het wetboek van strafvordering wat zegt dit? Wanneer hij (zie art. 318) een verzoek aan de Tweede Kamer zendt, om te mogen vervolgen vordert dit art. dat er *gronden moeten zyn*, om eenen minister in regten te betrekken.

Indien nu ook al de *Tweede* Kamer oordeelde, dat die gronden bestonden, doch de *Eerste* Kamer van een ander gevoelen was, zou het blijken; dat de Procureur-Generaal, door eenen last tot vervolging te verlangen, zich in de termen van art. 121 van het code pénal gesteld had, dat hij eenen stap tot vervolging gedaan had, waartoe noch de staatsregeling noch de wet, naar welke deze verwijst, hem gemagtigd hadden, en hij zou nu zelf gevaar kunnen loopen, van zijne burgerschapsregten ontzet te worden.

Genoeg, gelooven wij, om aan te toonen, dat de bepalingen van het code pénal niet bestaanbaar zijn met de overige gedeelten der Nederlandsche wetgeving op dit stuk, en evenmin voldoende voor de bestaande behoefte; dat het dringend noodig is, zal de ministeriële verantwoordelijkheid iets wezenlijks beteekenen, door eene bijzondere wet dit aangelegen onderwerp zoo spoedig mogelijk te regelen, of zoo men meende, dat zulks bij het nieuwe strafwetboek moest geschieden, men dan dit gedeelte van hetzelve zonder uitstel bewerkte, en aan de vertegenwoordiging voordroeg, ten einde, dadelijk na de aanneming, in

werking te kunnen komen, iets hetwelk ook vroeger wel eens met gedeelten van wetboeken heeft plaats gevonden, wanneer er behoefte bestond aan de invoering dezelve, voor nog het gansche wetboek van welke zij deel maakten gereed was en in werking komen kon.

Hopen wij dus, dat reeds in de eerst volgende zitting der Staten-Generaal te dezer zake eene voordragt zal worden gedaan.

Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12. October. Gisteren avond heeft zich een aanzienlijke volksgroep voor de drukkerij van den *National* gevormd, onder het geroep van: *Oortoy moeten wij hebben, weg met de Engelschen, weg met de gedetacheerde forten!*; deze zamenscholing is echter, bij de nadering van eene patrouille municipale gardes, weldra uiteengegaan.

Bijna al de ministeriele dagbladen verhalen, als een gisteren avond verspreid gerucht, dat te Lyon vrij ernstige onluisten zouden hebben plaats gegrepen. Het dagblad *La Presse* voegt er zelfs bij, dat een 50-tal personen het leven zoude hebben verloren. Bevestigt zich dit gerucht, alsdan zal men bekennen, dat het zonderling is, dat de gouvernements-bladen geen woord daarvan hebben gerept en dat de half officiele couranten zich vergenoegen met daarop te zinspelen, en zoo doende ongerustheid te verspreiden in alle gemoederen, zonder het onnaauwkeurige aan te wijzen, hetwelk in al die geruchten kan gelegen zijn.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 6. October. Men had van de grootmoedigheid en het gezond verstand des Oud-Konings verwacht, dat Zijne Maj. alvorens den Rijksstaf neêr te leggen, TENMINSTE Professor THORBECKE zou hebben verheven tot Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, een Geleerde en Vaderlander van de hoogste verdienste, en die, behalve door zijne Toelichtingen en Proeve eener Nieuwe Grondwet, in de laatste dagen, ook als Lid der Dubbele Tweede Kamer, getoond heeft, rondborstigheid aan groote talenten van staatkunde te paren; — maar, neen; — alleen eenige Jazeggers van distinctie, de Jazeggers bij uitnemendheid, hebben de Lint-uitmonstering bekomen, waaraan men ze alsnu op 's Heeren straten, des noods, zal kunnen erkennen. Ook een geacht Lid uwer Provinciale Vertegenwoordigers, de GELEERDE *Schoolopziener* VAN DE MORTEL, is in de Leeuwen-ridderschap opgenomen! — Uw edele spreker, de rondborstige LUYKEN, is ditmaal niet in aanmerking gekomen: welk eene EER voor dien regtschapen man! (*N. B.*)

— Ten gevolge van de in werking brenging der Ministeriele verantwoordelijkheid, zijn er reeds verschillende veranderingen gebragt in den loop der werkzaamheden bij de onderscheiden departementen van algemeen bestuur. Ieder Ministerie handelt de zaak af, welke tot zijn werkkring behoort.

— Naar luid van art. 97 der Grondwet (van 1815) wordt aanstaanden maandag de gewone jaarlijksche vergadering van de Staten-Generaal in deze residentie geopend. Men spreekt van eenige veranderingen, welke te dier gelegenheid in het voor die plegtigheid uit te geven programma, in vergelijking met dat van vorige jaren, zullen gebragt worden.

— In het *Journal de la Haye* leest men: — » Er is niemand, die niet heeft hooren spreken van de prachtige verzameling schilderijen, door Z. K. H. den Prins *van Oranje*, nu Z. M. *Willem II*, onzen geliefden Koning, op zijn Paleis te Brussel bijeengebragt. Men verneemt, dat deze rijke verzameling van meesterstukken der meest beroemde kunstenaars van alle scholen, zoo lang reeds het ontwerp der bewondering van inlandsche en vreemde kunstkenners, tot ons is overgebragt, door drie vaartuigen, elke bevracht met tien à twaalf verbazende groote kisten, alsnu aan het Paleis van Z. M. ontpakt. De schilderstukken hebben van den overtogt niets geleden, maar zijn allen in denzelfden staat als zij zich bevonden in de salons van het Paleis te Brussel. Derhalve mag 's Gravenhage alsnu te regt roem dragen op het bezit van eene schoonste verzameling van Europa; eene verzameling, tot welker bijeenbrenging een vorst, de vriend der kunsten, bijna vijftien jaren heeft besteed, en wiens keuze blijk draagt van den meest zuiveren smaak."

— Men wil sedert eenigen tijd in 's Rijks geschutgieterij alhier, alsmede in de magazijnen te Delft eene groote drukte opgemerkt hebben.

— Naar men vermeent, zal er op den Scheveningschen weg nabij het Tolhek een Paleis voor Z. M. Koning *Willem II* worden gebouwd. Ook wil men weten, dat Z. M. eenige der wintermaanden te Amsterdam zal doorbrengen.

ROTTERDAM, den 14. October. In den nacht tusschen maandag en dingsdag, ongeveer ten twee en een half ure, is alhier een verschrikkelijke brand uitgebarsten, op het pand toebehoorende aan de firma van de weduwe *H. Duys en Zoon*, in de Houtlaan, uitkomende aan de Zalmhaven.

De brand openbaarde zich het eerst in eene branderij, waarvan het gebouw vooraan tot manterij was ingerigt, en verspreide zich met zulk eene ongeloofelijke snelheid, dat eene daarnevens staande monterij, en naast dat gebouw eene dubbele branderij als mede eene kuiperij daartegen over, allen, binnen den tijd van drie uren, eene prooi der vlammen zijn geworden, benevens veel graan, hout en lodige fusten, zoodat uit die gebouwen niets dan eenig ijzer- en koperwerk is overgebleven. Met de grootste inspanning en ijver van velen is eene houten loods gered, waardoor dan ook de belendende scheepstimmerwerven zijn bewaard gebleven. Gelukkig was het weder zeer stil, zonder hetwelk de gevolgen van dezen brand onberekenbaar zouden geweest zijn.

— De arrondissements regtbank te Rotterdam heeft den 30 September laatstl. een zestal arbeiders aan de Zuidplas, die zich aan de ongeregeldheden, aldaar in de maand Junij ll. voorgevallen, hadden schuldig gemaakt, veroordeeld tot gevangenisstraffen van een tot drie maanden.

VLISSINGEN, den 18. October. Dingsdag den 13. dezer des morgens ten 9 ure, vertrok Z. Exc. den Heere Vice-Admiraal *O. W. Gobius*, aan boord van het jagt *Juno*, begeleid van zeven kanonneerbooten, onder kommando van den Kapitein Luitenant ter zee *Jolly*, naar Bath, ten einde de verschillende Divisien der kanonneerbooten op de Schelde gestationeerd, den Eed van getrouwheid, aan Z. M. *Willem II* den officieren en schepelingen af te nemen. Zoowel bij het uitzeilen als na het verrigten der indrukwekkende plegtigheid voor Baarland en Bath werd Z. E. c. met vijftien salutschoten begroet. Bij het terugkeeren herwaarts, op heden morgen, ten tien uren, gaf iedere Divisie zijne salutschoten, aan den grijzen Vlootvoogd, en keerde die, onder kommando van den Kapitein Luitenant ter zee *Schuit*, naar het station terug.

— Uit Harderwijk schrijft men van den 12 October: » Gisteren had alhier ten huize van den deurwaarder *P. Bronsveld*, een allertreurigst ongeluk plaats. Deze in den kring van zijne huiselijke familie het middagmaal houdende, wordt met de zijnen op het alleronverwachts verschrikt door een geweldigen slag. Zonder te weten van waar dezelve kwam, valt de vrouw van den zoon van *Bronsveld*, mejufvrouw *Schuurman*, oud 23 jaar, onder den uitroep van *o God!* voorover, hetgeen onder de huisgenooten aan schrik werd toegeschreven; maar weldra ontdekt haar man, die zijne vrouw wilde opheuren, dat een kogel, van buiten door het raam van de tuinkamer geschoten, haar door het hoofd zoodanig getroffen had, dat zij oogenblikkelijk dood was. Bij nader onderzoek is gebleken, dat dit ongeluk veroorzaakt is geworden door een jongeling, met name *Roest*, oud 13 jaren. Een kortelings alhier gepleegde aanmerkelijke diefstal, waarmede dezelfs broeder, door gemelden deurwaarder, op gegronde ontdekkingen, is beschuldigd, ten gevolge waarvan hij thans te Arnhem gevangen zit, heeft eenigzins vermoeden doen opvatten, dat deze afschuwelijke daad met opzet op meergenoemden deurwaarder gerigt is geweest. Hoe dit ook wezen moge, men heeft den dader dadelijk in verzekerde bewaring genomen.

— De *Courier de la Meuse* merkt op, dat het gevraagde en door Prins *Frederik* ook bekomen ontslag uit alle Staats- en Administrative betrekkingen, mag worden beschouwd als het zegel te doen drukken op het lang en algemeen bekende verschil van gevoelens tusschen dien Vorst en zijnen doorluchtigen broeder, den Prins *van Oranje*, wien thans de Kroon der Nederlanden is opgedragen. De *Courier* merkt al verder aan, dat de wrevel van Prins *Frederik* ook, onder anderen, zich daarin reeds duidelijk geopenbaard heeft, toen hij, bij de Dagorder ter gelegenheid der overdragt van het Ministerie van Oorlog aan den Prins-Veldmaarschalk, in het afgeloopen jaar, in dat stuk niet, als naar gewoonte, de uitdrukkingen bezigde: *mijn beminde broeder*, maar dien alleen bestempelde met den naam van Z. K. H. den Prins *van Oranje*.

Mengelingen.

MISCELLEN.

EDUARD JENNER, die door NAPOLEON *de weldoener van het menschelijk geslacht* werd genoemd, maakte de van de kinderziekte geschonden aangezigten zeldzaam. Onlangs las men in het *Handelsblad* eene advertentie voor het regtzetten van schiefe neuzen. De vreemde beuzhaas in het neuzenaan draaijen vondt weinig bijval; zijn programma was echter veelbeteekenend. *Vaderlandslievende neuzen* maakte hij stomp en plat. *Belanglooze neuzen* en *bec à corbin* achterwaar en met wijdopenstaande neusgaten, even als openstaande goudbeurzen. *Eerzuchtige neuzen* lang, schraal en puntig, met roode tipjes. *Welsprekende neuzen* scherp in de wind stekende, dun en glimmend als een voorsnijmes, met golvende en blazende neusgaten, als bezwangerd met de *stroomen-stoomm* het *journalisme*. *Geduldige neuzen* als dikke vl klompen, met de zachte kleur der onverschilli *Onstandvastige neuzen* met prismatische kl *Krygshaftige neuzen* mannelijk, indrukwekkend de punt in de knevelbaard verborgen. *Geleerd zen* in deftige vorm van kaarsendompers, enz. Men begreep dat zijne uitvinding, vooral in d genwoordige gesteldheid van zaken, te alledaag Zijne hooggeroemde kunst vondt dan ook magti concurrentie. Het scheelzien zal voortaan ook zaam zijn, kundige geneesheeren helpen de lij een oogenblik van dat afzigtelijk gebrek. Het akelig, die gedwongen oogenverdraaijing! Me alles dubbel. Wanneer zulk een door de natu vormd oog zich eens op onze staats-schuld ven De scheelzieners, die wormstekige adelbrieven op vel, vermolmd stamboomen hout en geslachtswa met allerlei wonderdieren, die men te vergeef *Buffon* of *Lacépède* zal zoeken, versierd, voor ante artikelen blijven zanzien, zijn door de uitgevonden operatie van hun *klundertegezigt* genezen. Door deze merkwaardige en belangrijk deringen van kunst en ondertoek, zullen de kinderpokken geschonden aangezigten en de sch ners even zeldzaam worden als de gerande gu maar wat het regt zetten van neuzen en he draaijen derzelve betreft, daarvoor zal men land wel geen octrooi behoeven te vragen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG

VAN DEN 15 OCTOBER 1840.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche M*	
O. Walcher. Tarwe	f 9,25	Boekweit	
Nieuwe dito dito	– 8,50	Haver	
O. Zeeuwsche Tarwe	– 9,00	Zeeuwsch Groene Erwten.	
Nieuwe dito dito	– 8,00	N. Idem Paardeboonen	
Zeeuwsche Rogge	– 6,50	Idem Duiveboonen	
Nieuwe dito Rogge	– 6,50	Koolzaad	
Winter Garst	– 5,50	Zomerzaad	
Zomer Garst	– 5,00	Kanariezaad	
Walchers Paardeboonen	– 6,00	Raap-Olie	f 45,00
Idem Bruine Boonen	– 12,00	Patent-Olie	– 45,50
Idem Witte Boonen	– 9,75	Lijn-Olie	– 55,00
Idem Witte Erwten	– 7,00	Lijnkoeken	f 10,00 per 1
Idem Groene Erwten	– 7,50	Raapkoeken	– 00,00 a 00

Tarwenbrood het Ned. Pond 18 en een halve cent. Mas brood 16 en een halve cent. Roggenbrood 14 en een halve c

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 16. October. Sedert den 14. dezer Antwerpen de Schelde afgekomen en van deze reede naar zeilt:

Industrie, A. J. Schaft, Bremen, stukgoederen; P An T. J. de Jaegere, Liverpool, schors; Agnes, G. H. Per Rostock; Dorothea, D. H. Lucht, Homburg; Pauline, E. Rostock; l'Anaxis, L. Turgeau, Rotterdam; Anna Dorothe Nieujahr, Rostock; The Mary, W. Duncan, Greenock; H. Zeplien, Oostzee, alle met ballast; The Sobo, T. Wh be, Londen, stukgoederen en passagiers; Sara Sheaff, W. New-York, stukgoederen; Hoppet, E. H. Sjöholm; Si burg; mechaniek; Concordia, J. Hurrah, Christiaansand goederen; Princess Victoria, T. Minter, Hamburg, stukgo

Van Gend gezeild:

Ebro, P. Peet, Newport; de Onrust, P. R. Huisman, tuur; Europa, T. Valader, Napels, alle met ballast; F J. Doyer, Hamburg, suiker; les deux Amis, B. Maas, mechaniek; Concordia, R. Lovius, Hamburg, suiker.

Advertentien.

AFVAART-UREN VA

STOOMBOO

de Schelde

OCTOBER 1840.

Van Vlissingen.	ur.	min.	Van Breskens.	ur.
Zaturdag 17,	nm.	3.30	Zaturdag 17,	nm.
Zondag 18,	vm.	–	Zondag 18,	vm.
Maandag 19,	»	7.30	Maandag 19,	»
Dingsdag 20,	»	8.30	Dingsdag 20,	»
Woensd. 21,	»	9.	Woensd. 21,	»
Donderd. 22,	»	10.	Donderd. 22,	»
Vrijdag 23,	»	–	Vrijdag 23,	»

AFVAART-UREN VAN HET

STOOMJAGT,

varende tusschen MIDDELBURG en ROTTERD

gedurende de maand OCTOBER 1840.

Van Middelburg.	ur.	min.	Van Rotterdam.	ur.
Zondag 18,	's morg.	5.30	Maandag 19,	's morg.
Dingsdag 20,	»	7.	Woensd. 21,	»
Vrijdag 23,	»	9.	Zaturdag 24,	»
Zondag 25,	»	4.	Maandag 26,	»

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.